

Prima instanță: Judecătoria Centru mun. Chișinău (jud. Gh. Stratulat)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. A. Bostan, A. Pahopol, V. Negru)

Î N C H E I E R E

20 decembrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecător:

Tatiana Vieru

Judecători:

Oleg Sternioală, Nicolae Craiu

examinând admisibilitatea recursului declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Grila”,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Grila” împotriva Primăriei municipiului Chișinău și Preturii sectorului Râșcani, intervenient accesoriu Guțu Semion cu privire la anularea procesului-verbal de recepție finală,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 02 mai 2017, prin care a fost respins apelul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Grila” și menținută hotărârea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 02 februarie 2016,

c o n s t a t ă :

La 23 mai 2014, Societatea cu Răspundere Limitată „Grila” s-a adresat cu cerere de chemare în judecată către Primăria municipiului Chișinău și Pretura sectorului Râșcani, intervenient accesoriu Guțu Semion privind anularea procesului-verbal de recepție finală.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, în ședința de judecată petrecută în cadrul Judecătoriei Centru mun. Chișinău, unde avea calitatea de participant a fost prezentat procesul-verbal de recepție finală nr. 323i din 20 martie 2007 a șurei xxxxx, mun. Chișinău, cu anexele acestuia și anume: certificatul nr. 1307 a din 03 august 2006 „despre rezultatele inspectării casei de locuit cu construcțiile gospodărești anexate; planul lotului din 03 august 2006; planul casei din 15 iunie 2006; scrisoarea Direcției Generale Locativ-Comunale și Amenajarea a Teritoriului către Direcția Arhitectură, Urbanism și Relații Funciare; avizul Centrului de Medicină Preventivă la recepție finală a obiectului nr. 1079 din 29 decembrie 2006; certificatul privind stabilirea regimului urban nr. 928/06 din 21 noiembrie 2006.

Relevă că, potrivit actelor prezentate şura xxxxx cu suprafaţa totală de 65,3 m² este reconstruită şi amenajată fără autorizaţie. Totodată, lipseşte decizia de transmitere în proprietate a apartamentului nr. xxxxx către titularul Guţu Semion şi decizia de demolare a apartamentului dat.

Explică că procesul-verbal contestat a fost întocmit fără avizarea tehnică a serviciului de pompieri, a furnizorului de apă, a furnizorului de gaz precum şi a avizului sanitar.

Solicită reclamantul anularea procesului-verbal de recepţie finală nr. 323i din 20 martie 2007 a şurei xxxxx, mun. Chişinău.

Prin hotărârea Judecătorei Centru mun. Chişinău din 02 februarie 2016 cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Grila” a fost respinsă.

Prin decizia Curţii de Apel Chişinău din 02 mai 2017 a fost respins apelul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Grila” şi menţinută hotărârea Judecătorei Centru mun. Chişinău din 02 februarie 2016.

La 22 septembrie 2017 Societatea cu Răspundere Limitată „Grila” a declarat recurs împotriva deciziei Curţii de Apel Chişinău din 02 mai 2017, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanţei de apel cu emiterea unei noi hotărâri de admitere a acţiunii.

În motivarea cererii de recurs recurentul a indicat că despre faptul că procesul-verbal de recepţie finală nr. 323i din 20 martie 2007 a şurei xxxxx a fost întocmit în baza unor acte false şi cu încălcări grave a cunoscut în anul 2013, acesta fiind prezentat de către Guţu Semion în cadrul şedinţei de judecată pe un alt dosar.

Totodată, menţionează că instanţele de judecată la examinarea cauzei din motive neclare au trecut cu vederea faptul că cet. Guţu Semion samavolnic a acaparat şi demolat apartamentul nr. xxxxx.

Explică că instanţele ierarhic inferioare nu au dat aprecieri juste actelor false anexate la materialele dosarului.

Conform art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Având în vedere că copia deciziei integrale a instanţei de apel a fost expediată în adresa părţilor la 24 iulie 2017 (f.d.214, Vol. I), cât şi faptul că la materialele cauzei lipsesc careva probe ce ar demonstra momentul comunicării acesteia, recursul declarat la data de 22 septembrie 2017, se consideră depus în termen.

Examinând temeiurile recursului declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Grila” în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial şi de contencios administrativ al Curţii Supreme de Justiţie consideră că recursul este inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) din Codul de Procedură Civilă, părţile şi alţi participanţi la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă

încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin.(4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Cod de Procedură Civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Astfel, instanța de recurs reține că examinarea admisibilității recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute la art. 432 Codul de Procedură Civilă.

La caz, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Subsidiar se menționează că, recursul exercitat conform Secțiunii a II-a, Capitolul XXXVIII Codul de Procedură Civilă, are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție accentuează că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanța de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) Cod de Procedură Civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural, și anume, dacă se invocă că instanța judecătorească a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de Procedură Civilă, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului. Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens CEDO în jurisprudența sa a constatat că, dreptul de acces la instanța de judecată nu este absolut. Există limitări implicit admise [cauza Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși

natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85).

Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45). Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 CEDO procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (a se vedea Botten împotriva Norvegiei, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (Helmens împotriva Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Codul de Procedură Civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului.

Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

În asemenea circumstanțe, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Grila” nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de Procedură Civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Recursul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Grila”, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecător

Tatiana Vieru

Judecători

Oleg Sternioală

Nicolae Craiu